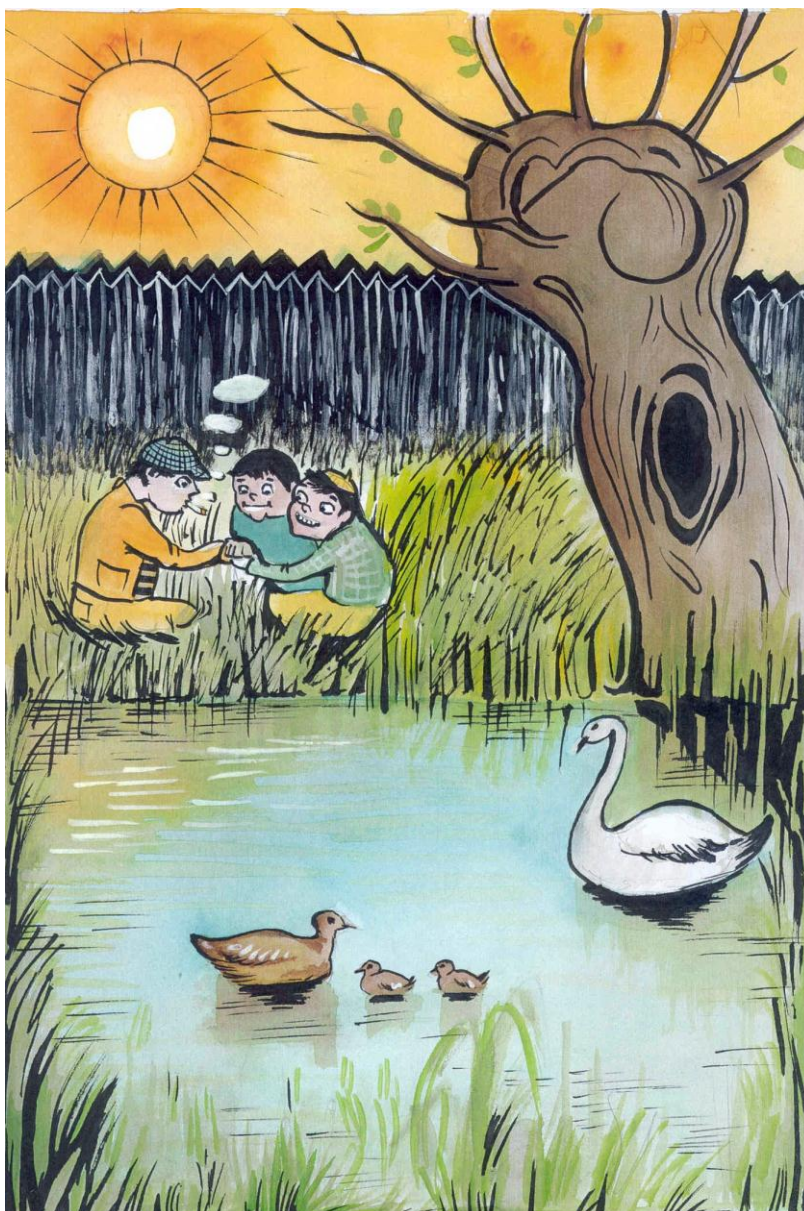

3.

Mína a strom.

*U rybníka vrba stála,
na labutě hleděla,*

*s větrem si tak trochu hrála,
že je sama, věděla.*

3.

Strom

Další den hned po snídani utíkala Mína zase do zahrady na houpačku, co kdyby se Kalo znovu objevil. Dneska to svoje přání má už předem vymyšlené, žádnou živou hračku pro děti, dneska by chtěla zažít něco úplně jiného. Sedla si na houpačku a za chvíli se tu Kalo objevil. Pozdravili se a Kalo se jí zeptal, jak se jí to včera líbilo.

No moc ne povídá Mína, ty děti místo aby si se mnou hrály, tak mě týraly, až mě to bolelo. Jestli máš dneska sebou tu kuličku, tak bych chtěla být strom, ten je velký a silný, tomu nikdo nic neudělá.

Jak si přeješ Míno, povídá Kalo a otevřel dlaň a jeho kulička začala zlatě svítit. Sotva se Mína na kuličku podívala, už se z ní stala velká vrba na kraji rybníka. Dneska bylo sice krásné počasí, ale foukal silný vítr. Míne to nevadilo, zdálo se jí, jako by ten vítr hrál její zamilovanou písničku a tak si s větrem zpívala. Bylo jí nádherně a také ptáčci, kteří si sedali na větve zpívali s Mínou. Dívala se na hladinu rybníka a pozorovala divoké kachny a labutě, které se proháněly po rybníce. Najednou uviděla, jak k rybníku jde takový velký kluk s nějakou slečnou a rovnou si to míří ke stromu. Raději si přestala zpívat a čekala, co ti dva tam u ní budou dělat. Chvilí seděli pod vrbou a pak ten kluk vstal, natáhl ruku a začal lámat větvičky z vrby. Au,Au, to bolí, volala Mína, je to jako by mě trhali vlasy, nech toho ty lumpe. Konečně kluk přestal ale vytáhl z kapsy nůž, a začal do vrby rýt nějaká písmenka. M+L, nevím co to je, ale strašně to bolí, nech toho ty mizero. Mína byla už celá uplakaná, olámaná a už se vůbec netěšila z krásného počasí. Ještě že ten vítr jí ty její bolístky ofoukával. Přišel večer a Mína pozorovala stíny, které se prodlužovaly a někdy vypadaly strašidelně. Na nedaleké louce se sušilo seno a ty kupky večer vypadaly jako vojáci, kteří se chystají na Mínu útočit.

Najednou se objevili tři kluci z vesnice a sedli si u jedné kupky sena a Mína se na ně dívala a čekala co tam chtějí dělat. Ten jeden vytáhl z kapsy cigarety a dal je i svým kamarádům. Potom škrtnul sirkou a všem ty cigarety zapálil. Mína jenom slyšela, jak začali kašlat a jednomu se udělalo asi hrozně špatně, cigareta mu spadla a on se začal dusit. Ostatní se snažili mu pomoci a ani si nevšimli, že od té spadlé cigarety chytilo seno.

Když to uviděli, bylo už pozdě, oheň byl stále větší a větší a vítr foukal rovnou směrem k Míne. Kluci když viděli co provedli, začali utíkat domů. Mína jenom zděšeně pozorovala, jak se k ní oheň blíží. Už cítila ten štiplavý kouř a začala volat o pomoc maminku.

Jak vykřikla, najednou bum a seděla na zemi pod svojí houpačkou. Asi jsem z ní spadla, říkala si Mína a začala se prohlížet, jestli nemá někde ty písmenka M+L. Co se ti Míno stalo, ptá se jí mamka, která když slyšela volání Míny tak přiběhla k ní z domu. Ale nic mami, já jsem se jenom hrozně vylekala. Při večeři se maminka divila, jak je ta její Mína dneska hodná.